

Strövtåg i Toscana – ett reseminne med Månkan och ett sista farväl ...

På flygplatsen möts vi av reseledare och via buss färdas vi in mot Roms centrum och resans första övernattning. Vi ska omgående hinna med en stadspromenad i Rom med början vid "Spanska trappan". Vi har kort om tid och biljetter till Metro införskaffas "på orätt sätt". Lurade blir vi av ett par ynglingar som snabbt säljer ett par begagnade och ogiltiga biljetter till två stressade turister! Vi skyndar förbi biljettkontroll och boardar första bästa vagn. Enligt guiden som möter oss och hör om vår gratisfärd säger att vi haft stor tur som undgått stadens stränga regler vad gäller ogiltig biljett. Det är dyrt att fuska ...

Hon skyndar vidare med det färggranna paraplyet i högsta hugg. Det gäller för oss besökare att hålla koll på henne!

Nästa morgon är vi ombord på bussen och Mats Johansson hälsar oss välkomna. Vi ska komma att umgås i många dagar. Det är en sen majdag och värmen stiger allteftersom dagarna går.

Mats kan sin historia. Han bjuder på en gedigen kunskap. Dag efter dag. Plats efter plats.

Efter första dagens färd från Rom tar snart det skönt kuperade toskanska landskapet sin början. Vi anländer till Pienza, som ursprungligen är en bondby och födelseort för påven Pius II (1405–1464). Pienza är ett torg med en stad, inte en stad med ett torg – kanske det mest perfekta och harmoniska exemplet på en sammanhållen stadsmiljö från den tidiga renässansen. Det är inte konstigt att Franco Zeffirelli använde torget som miljö för vissa scener i filmen Romeo och Julia. Egentligen var det väl bara ett sommarresidens för påven och hans följe som skulle byggas men det blev något mera. Piazza Pius II är nästan överklig både till format och utförande, som en teaterkuliss.

Men allt är på riktigt, byggt omkring 1460 i ett rasande tempo – det lär

bara ha tagit tre år att bygga katedralen och palatsen.

San Gimignano

Att promenera i San Gimignano, den lilla "staden med de många tornen", är att stiga direkt in i medeltiden. Palatsen pryds alla av mäktiga försvarstorn, minnen från ett oroligt tidevarv. Runt dem ligger det vackra toskanska landskapet med sina olivdungar och vinodlingar. Vi tar en paus i den starka värmen och ett svalt glas vitt vin sitter gott. Servitören skakar på huvudet då en av gästerna önskar is i sitt vinglas! Trötta fötter får vila ... en stund.

Volterra – stadstur och lunch

På vägen mot Florens utforskar vi också Volterra och San Gimignano. Volterra är en av Toscanas absolut intressantaste städer med anor från etruskerna och romarna. Etruskerna utvecklar den första högkulturen på den Appeninska halvön och många städer byggs upp under deras storhetstid 800–100 f Kr.

Likt ett örnnäste ovan molnen och tiden ligger Volterra och ruvar hemlighetsfullt på sina etruskiska anor. Volterra är på sin tid etruskernas mäktiga Velathri, en av tolv mäktiga städer i det etruskiska stadsförbundet. Vi gör ett besök på det etruskiska museet, där det mesta kretsar kring askurnor, i form av miniatyrsarkofager med motiv hämtade från den klassiska mytologin – eller etruskernas föreställningar om livet efter detta. Volterra är även konstnärernas stad. I museet och överallt i staden ser vi föremål i alabaster, som är en av stadens specialiteter med etruskiska anor. Fantastisk upplevelse! På torget inhandlar Månskan några tallrikar i blått.

Rom

I förbifarten genom Rom - första och sista resdagen

Colosseum

Rom by night

S. Brigida kyrka

P. Farnese

P. Navona

"Spanska trappan"

Fontana de' Trevi

P. Campo de' Fiori - en pizza sista kvällen

Forum Romanum

Pienza - Montalcino

Födelseort för påven Pius II

Montalcino - Brunellovinet!

Sant Antimo kloster

Firenze – Florens

Den här regionen är genomsyrad av historia. Både landskapets och konstens skatter är väl mer koncentrerade här än någon annanstans i Toscana. Här finns konstnärliga skatterna i varje kyrka och varje palazzo. Ponte Vecchio, katedralen, Davidstatyn och Palazzo Vecchio är kända världen över. Här trängs mängder av turister. Alla tider på året.

Vårt första möte med staden är Piazza del Duomo där vi tar oss ner till Piazza Signoria och Mats drar iväg oss vidare ner mot Arno och bort till Ponte Vecchio. Här berättar han om gamla tider då det luktade illa här ... man slängde t ex kadaver i floden. Vi skyndar vidare.

Lucca

Lucca ligger innesluten av imponerande murar och bastioner, som påminner om bl a den medeltida handelsrepublikens imponerande styrka.

En stadspromenad tar oss bl a till det torg som en gång var en romersk arena, Ilaria del Carettos vackra sarkofag och Guinigitornet. Solen kastar korta skuggor och vi uppsöker första bästa skydd för solen. Långt från torgets mitt och guiden Mats som är den ende som härdar ut.

Vinci – besök på museum

Sitter på en parkbänk och ser cyklister som strävar uppför de oändliga i backarna mot byn Vinci, som i sig är en hyllning till renässansens universalgeni Leonardo. Här gör vi ett intressant besök på museet. Det finns inte många andra skäl att åka hit än viljan att fördjupa sig i historien om Leonardo da Vinci. Här finns Leonardomuseum som mest handlar om Leonardo som uppfinnare och konstruktör. Leonardos födelseby Anchiano ligger 3 km från Vinci, och dit är det en behaglig promenad. Själv är jag upptagen av att bunta ihop sedlar. Någon fick en idé att vi ska köpa ett tack-vin till guiden. Jag får in många sedlar – räcker till riktigt fint Brunellovin!

Sienna

Få städer i världen kan väl göra anspråk på att i sin helhet betraktas som

konstverk, Siena måste vara en av dem. Florens överträffar sannolikt i konstnärlig rikedom, men i Sienas fall är det framför allt den arkitektoniska helheten – i den medeltida innerstaden – som är slående. Det unika husen är uppförda i tegel som är slaget av den speciella rödbruna lera från trakten, som gjort att denna färgnyans kallas just Sienarött. Vi inleder promenaden vid det snäckformade torget Piazza del Campo, som helt domineras av rådhuset. Vi strövar längs ringlande gator förbi senmedeltida palats och patricierhus och beundrar även domkyrkan, som av många anses vara en av Italiens absolut vackraste. Vi betraktar alla dessa små kvartersflaggor som hänger utmed fasader. Det råder konkurrens mellan kvarteren, på största allvar.

På kvällen smiter vi från gruppen och äter fantastisk middag på La Taverna di San Giuseppe. Till vår förskräckelse upptäcker vi att våra Eurocard blivit kvar på hotellet, men med lite tur skramlar vi ihop tillräckligt många Euro ... men när notan kommer inser vi att vi har ingen anledning att oroa oss!

torget är själva staden - en inbyggd romersk arena

Här vilar S. Chaterina's huvud

Kvarterssymbol i Siena - La lupa

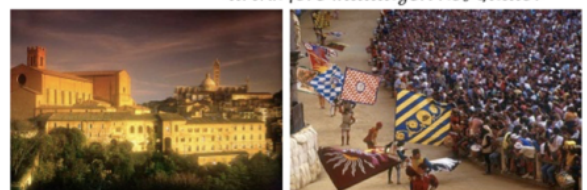

Besök på Leonardo da Vincis museum

Duomo i Siena

Il Campo i Siena - här tog vi en drink före middagen hos Guido!

Utsikt över Sienas röd-gula hus

Il Campo igen - här tävlar kvarteren i medeltida hästkapploppning 2 ggr/år

Greve in Chianti – besök på vingården Terreno samt återresa till Rom – avskedslunch i Arezzo

Längs med den slingrande Chiantigianavägen mellan Florens och Siena i hjärtat av Toscana, strax utanför den lilla byn Greve in Chianti, ligger

vingården Terreno. Sedan 1988 äger och driver den svenska familjen Ruhne, gården. En familjemedlem visar oss runt på gården.

Gården Terreno består av 150 hektar böljande ek – och kastanjeskogar, olivlundar, vinfält och macchia. Man vet att det förekommit vin- och olivodling här redan på romartiden.

Huvudbyggnaden är till stora delar från 1500-talet. Egendomen är dock betydligt äldre. Romaren Lignanus gravsten, daterad till 46 e.Kr., har hittats vid ett av gårdens hus uppe i bergen. Huset, liksom ett av vinerna, heter Lignanello efter den gamle romaren.

Här på vingården Terreno arbetar sammanlagt femton personer av olika nationaliteter, en levande, spännande och mycket gemytlig gård.

Till Arezzo kommer vi slutligen för att se Piero della Francescas fantastiska målningar i kyrkan San Francesco. Men det finns anledning att besöka staden också av andra skäl, t ex för att utforska byarna längs Arnos dalgång, på Apenninernas sluttningar och söderut i den bördiga Val di Chiana.

En sista gemensam lunch och ett tacktal hålles av Hjördis. La professoressa di Stoccolma.

Vårt strövtåg i Toscana är till ända och vi återvänder till Rom för att påföljande dag ta flyget hem till Sverige och Göteborg. Dagar av oförglömliga upplevelser – både i vår resegrupp och på alla de platser vi besökt. Vår guide Mats Johansson var helt enastående. Tack!

Och tack Månkan – Monica Lilja – för dagar i ditt sällskap – fyllda av glädje. Du finns för alltid i mitt hjärta.

Vingården Terreno

Söndagsbesök hos Teodor Reimers
- vingården Terreno i Greve Chianti

Gallo Nero

Oktober 2013

Arezzo

Sista lunchen med gänget i Arezzo - före avfärd till
Rom

Oktober 2013 ...

Minns hur vi far genom Toscanas böljande kullar och vi skrattar från första timman – till den sista! I nästan två veckor kamperar vi tillsammans på hotellrum, restauranger, stadsvandringar, stilla stunder i skuggan med ett glas vin. Pizza sista kvällen på Piazza Campo de´ Fiori. Vi tar med oss professor Hjördis från Stockholm som reser ensam i vårt sällskap. Vi går i mörkret och tittar på Santa Brigida – kyrkan som är tillägnad vår svenska Heliga Birgitta! Vi har under resans gång besökt kyrkor, kloster, vingårdar, mängder av historiska platser.

Vi gör uppehåll runt om i Toscana och bor på olika hotell och var kväll ångar du dina linnekänningar – de ska bli släta! Men det blir aldrig tillfälle att använda någon av dem.

Var morgon går du upp en timma före mig och kommer oftast en kvart efter mig till frukost!

När ditt badrum blir stökigt går du över till mitt.

Vi skrattar åt alla "relationsproblem" som uppstår bland par som efter några dagar går varandra på nerverna. Vi summerar varje kväll vad dagen har fört med sig. Våra fötter är svullna av allt vandrande och den ökande sommarvärmerna.

Vår Italienresa startar en majdag från Landvetter. Så uppspelta och

förväntansfulla är vi, att vi båda glömmet våra kameror. Jag köper engångskamera på flygplatsen. 2-pack! Det blir alldeles utmärkta foton. Hemresan sker från Rom den 2 juni – Italiens nationaldag – och vi väcks klockan fyra på morgonen för att bussas till en annan flygplats än den som planerats.

Vi delar intresset om historien kring den heliga Birgitta. Jag gör en liten tavla med hennes porträtt och med orden: "Herre visa mig din väg och gör mig villig att vandra den."

Du far till Vadstena för att vara tyst i några dagar ... jag undrar hur det ska gå till. Så nära till skratt, så nära till tårar.

Vår vänskap har egentligen sin början som kollegor under några år – och varje eftermiddag kommer du med en "övertidsbanan" eftersom jag ofta stannar lite längre då belastningen är extremt hög inom "mitt" projekt. Vi är varandras stöd under bistra tider.

Du gör efterforskningar vad gäller din biologiske far – och du finner honom. Han vårdas under en period i rummet intill min svärfar – på ett stort sjukhus i regionen. Märkligt sammanträffande! Han vill inte riktigt ta emot din hjälp, men du ger dig inte. Han kapitulerar. Ni får ett fint avslut. Hur modig är du inte?

Vi kallas rutinmässigt till mottagning för mammografi – vi går samtidigt.

Jag får snart besked om att allt stod väl till.

Du får inget svar inom rimlig tid, så du får själv leta upp provsvaret.

Då är det för sent. Du är drabbad ...

Älskade Monica, du är trots allt vid gott mod och det ser ut som du kommer att klara den långa behandlingen. Att du ska bli friskförklarad. Vi skojar om din peruk som är så lik ditt eget hår att man knappast kan ana ... Du har alltid nya projekt därhemma – som att renovera köket, fixa balkongen, plantera i trädgården, göra nya resor.

Du talar så stolt om dina söner. Du får en blå linneklänning av mig att bära på ett kommande bröllop. Du provar den på en restaurangs toalett – när vi kommer ut igen upptäcker vi att det är på herrarnas toalett! Men

klänningen sitter perfekt på dig!

Du talar så varmt om dina barnbarn. Så efterlängtrade.

Pensionen är snart inom synhåll och du engagerar dig ideellt inom en turistförening. Du är pigg och glad när vi träffas en junidag för gemensam lunch på Avalon – jag tar en bild av dig. Du ska snart ut på långresa – till Indien.

Vi hörs inte av förrän du kommit hem och då mår du illa.

Snart förstår vi alla att du förlorat kampen.

En tidig septemberdag talas vi vid i telefonen: "Jag skriver upp att du har ringt, säger du dröjande. Jag har så dåligt minne. Maya, detta är för jävligt! Jag kommer inte att leva länge till ..."

Sönerna meddelar tid för begravning.

Jag tittar på en suddig bild jag tog med mobilen – vid lunchen på Avalon. Du skrattar, som vanligt.

Min sista bild är tagen hösten 2013. Fylld av tårar.